

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

12. října 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 1. PARALIPOMENON 29, EZECHIEL 38, JAN 4

ŽIVOT Z BOŽÍ PERSPEKTIVY

Kontrastující obrazy

Dnešní první a poslední čtení nám podávají kontrastující obrazy. V 1. Paralipomenon 29 se blíží konec Davidova života a David má proslov k velké skupině úředníků, které shromáždil. Panoval nad Božím lidem čtyřicet let a lidé si jej vážili. Měl mnoho služebníků a značné osobní bohatství.

V Janovi 4 se Pán Ježíš nachází na začátku svého kazatelského působení. Je sám v oblasti, které se Židé vyhýbali, je unavený z cest a žízňivý. Jeho učedníci odešli, aby nakoupili jídlo. Je dědicem celého světa, a přesto se pokořil, odevzdal se vůli svého Otce, aby mohl přinést věrným následovníkům spásu.

Davidův poslední velký projev

David měl dva hlavní důvody, proč chtěl promluvit ke svým úředníkům: (1) aby dosadil na Boží trůn Šalomouna a vyzval jej k tomu, aby hledal Boha, (2) aby zajistil, že po jeho smrti bude postaven chrám.

Tyto dva cíle byly propojené. Pokud by se Šalomoun projevil jako bohabojný a moudrý král, povzbuzoval by lid ve službě Bohu a chrám by se stal centrem uctívání. V 1. Paralipomenon, kde Davidův proslov začíná, tedy ve verši 9, čteme, že David veřejně poučil Šalomouna, aby hledal Boha, a aby tak činil upřímně, jsa si vědom toho, že Bůh vidí do všech srdcí a zná všechny myšlenky. To je dobrá rada pro každého z nás!

V kapitole 29 David vysvětluje, že kvůli své oddanosti Bohu značně přispěl ze svého osobního bohatství na stavbu chrámu. Důvodem, proč David mluvil o své štědrosti, bylo povzbudit ostatní, aby sdíleli jeho zanícení pro věci Boží. Ve verši 5 dodává: „*Kdo by chtěl dnes něco ze svého dobrovolně obětovat pro Hospodina?*“ Úředníci odpověděli ohromujícím způsobem a „*lid se radoval z toho, co bylo dobrovolně darováno, že z celého srdce se odevzdávaly dobrovolné dary Hospodinu.*“ Davidův zápal a věrnost povzbudily ostatní, a stejně tak může povzbudit ostatní i náš zápal, pokud bude přicházet z upřímných pohnutek.

David si uvědomil, že jeho bohatství pochází od Boha, a pochopil, že vše na nebesích i na zemi je vposledku Boží. David také věděl, že království nepatří jemu, ale že kraluje jako zástupce Boží nad Jeho královstvím na zemi:

„... všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé. Hospodine, tvé je království, ty jsi vyvýšen nade vším jako hlava. Bohatství a sláva pocházejí od tebe, ty panuješ nade vším... Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno“ (1. Paralipomenon 29:11-14).

To jsou ponaučení, která si můžeme odnést. Musíme se naučit spatřovat Boží ruku v požehnáních našeho života. Musíme rovněž pochopit, že naše požehnání, ať již to je zdraví, schopnosti nebo materiální statky, nám byly svěřeny od Boha. Jako David bychom je měli používat ve službě Jemu a k Jeho chvále a slávě.

Ježíš v Samaří

V našem třetím čtení pro dnešní den nacházíme Ježíše osamocené u Jákobovy studny, k níž přichází Samařanka. Když Asyřané ovládli severní království Izraele (někdy nazývané Samaří) a zajali lidi,

kteří tam žili, znovu tuto oblast osídlili smíšenou skupinou lidí pohanských národů. Samaritáni, jak začali být nazýváni, se dozvěděli o Bohu Izraele, ale rovněž uctívali své vlastní bohy (viz **2. Královská 17:24-41**). Většina Židů Samaritány pohrdala, ale Ježíš se ženou u studny rozmlouval. Dokonce jí nabídl živoucí vodu vykoupení, ale ona jeho nabídce neporozuměla.

Později, když mu jeho učedníci přinesli jídlo, Ježíš jim pravil, že má potravu, již si nejsou vědomi. Stejně jako Samaritánka, ani oni Ježíšovi neporozuměli, a proto dodal, že jeho potrava souvisí s Boží vůlí (**Jan 4:32-34**). Ježíš krmil svou mysl Písmy Starého zákona, a proto uvažoval jinak než ostatní okolo něj. Janovo evangelium obsahuje další příklady, kdy lidé Ježíšovi neporozuměli, neboť nebyli schopni vidět duchovní poselství za jeho slovy (například **Jan 3:4; 6:52**). Musíme dávat pozor, abychom si jeho slova v evangeliu nevyložili nesprávně jako jiní, u nichž to vyústilo v nesprávné představy.

Zbožné myšlení

Přestože situace, v níž se nacházel David a Ježíš v našich čteních, byla velmi odlišná, jejich způsob myšlení a přístup byl velmi podobný. Proto byl David označen za muže, kterého měl Bůh na mysli (**Skutky 13:22**). Jeho myšlení bylo zbožné, a proto viděl věci z diametrálně odlišné perspektivy než lidé okolo něj. Například když se všichni Izraelci třáslí před Goliášem, David věděl, že Bůh bude s ním, a porazil toho, kdo se odvážil vzepřít armádám živoucího Boha. Později David neuposlechl své blízké společníky, když pro něj mohli velice snadno zabít Saula. David věděl, že Bůh mu dá království, až nastane správný čas, a neučinil nic, aby ublížil Božímu pomazanému (1. Samuelova, kapitoly 24 a 26). David nechtěl nic pro sebe a přijal svou svízelnou situaci. Měl absolutní důvěru v Boha. Pán Ježíš byl rovněž ochoten zasvětit svůj život svému Otci, ať již to bylo sebetěžší.

Stejně jako Ježíš, i David věděl, jaké to je být bez domova a spoléhat se na Boha ohledně každého jídla. Jeho těžké zkušenosti z něj učinily láskyplného, odpouštějícího, moudrého člověka, který pak vládl nad Božím lidem. Davidům specifický pohled na život byl výsledkem jeho úvah nad Božími věcmi. Pokud se oddáme Božímu Slovu, umožní nám to vidět věci z jiné perspektivy – z Boží perspektivy. Příliš často však propadáme světskému pokušení a přistupujeme k životu ze sobeckého hlediska. Náš život je plný napětí, když bojujeme proti své situaci. Místo toho bychom ji měli přijmout jako dar od Boha, který nás má připravit na větší věci – pokud jsme si ovšem své potíže nezpůsobili sami tím, že jsme nedbali Boha!

Ve svém projevu v **1. Paralipomenon 28:5-7** David odkazuje k velkolepým slibům, které mu Bůh dal. David však věděl, že Bůh zachová Šalomounovo království navždy pouze tehdy, pokud mu Šalomoun bude věrně sloužit. Víme, že Pán Ježíš je zvláštním potomkem, který byl Davidovi přislíben, a Šalomoun byl pouze částečným naplněním tohoto slibu. Na rozdíl od Šalomouna byl Ježíš zcela oddán dodržování Božího záměru a následování Jeho vůle, nedovoluje pokušení, aby se vyvinulo v hříšné myšlenky nebo činy.

Stejně, jako David trpělivě čekal, až mu Bůh dá království, i Pán Ježíš přijal skutečnost, že kříž předchází korunu. Děkujeme mu za jeho milující poslušnost vůle jeho Otce, která zahrnovala mnohá ponížení a utrpení. Nyní dlí vyvýšen po pravici Boží a my dychtivě očekáváme jeho návrat, kdy se usadí na Davidově trůně.

Chrám větší než Šalomounův

Šalomounův chrám byl již dávno zbořen, ale uctíváním Boha v duchu a v pravdě (**Jan 4:24**) můžeme být součástí Božího chrámu, který je stavbou, „*jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu*“ (**Efezským 2:20-21**). Musíme krmít naši mysl Slovem Božím, pokud chceme být součástí tohoto svatého chrámu. Svatost lze dosáhnout pouze odhozením světskosti a hledáním Otcovy vůle. To je velmi odlišný způsob myšlení, než jaký vídáme okolo nás! Požaduje po nás, abychom byli pokorní, káli se v duchu a třáslí se před Božím Slovem (**Izajáš 66:2**). Jak úžasné je, že Bůh chce prodlévat s těmi, kdo se oddělili od světských způsobů:

„Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? ... neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy“ (1. Korintským 3:16-17).

Bratr Steven Moore: Stratford upon Avon, V.B. 12.10.14